

"I sne står urt og busk i skjul"

B. S. Ingemann, J. P. E. Hartmann (1866)

Vers 1 I sne står urt og busk i skjul,
det er så koldt derude,
dog synger der en lille fugl
på kvist ved frosne rude.

	1	2		1	2		1	2	
	D	/f#		D _{/a}	A ⁷		D	/f#	
	G			F#	/e		B _{/d#}	B	
	Em	/g		Bm _{/d}			Em	A ⁷	
	G _{/d}			D			D		

Vers 2 Giv tid! giv tid! - den nynner glad
og ryster de små vinger,
giv tid! og hver en kvist får blad,
giv tid! - hver blomst udspringer.

	D	/f#		D _{/a}	A ⁷		D	/f#	
	G			F#	/e		B _{/d#}	B	
	Em	/g		Bm _{/d}			Em	A ⁷	
	G _{/d}			D			D		

Vers 3 Giv tid! og livets træ bli'r grønt,
må frosten det end kue,
giv tid! og hvad du drømte skønt,
du skal i sandhed skue.

	D	/f#		D _{/a}	A ⁷		D	/f#	
	G			F#	/e		B _{/d#}	B	
	Em	/g		Bm _{/d}			Em	A ⁷	
	G _{/d}			D			D		

Vers 4 Giv tid! og åndens vinterblund
skal fly for herlig sommer,
giv tid, og bi på herrens stund,
- hans skønhedsrige kommer.

	D	/f#		D _{/a}	A ⁷		D	/f#	
	G			F#	/e		B _{/d#}	B	
	Em	/g		Bm _{/d}			Em	A ⁷	
	G _{/d}			D			D		

B. S. Ingemann skrev teksten i 1831